

je sicer okusil mnogo nehvaležnosti, toda uspeh ga je mikal, uspeh ga je spremljal, da je odkril še več otokov, prehodil celo Panamsko ožino in odkril — Tiho morje. Kolumb je bil zatrdno prepričan, da so vse te dežele Vzhodna Indija.

Prvi njegov uspeh je bil, da je odkril pomorsko pot proti zahodu, koder se dotlej še nihče ni vozil. Zadnji njegov uspeh je bil, da so drugi po njegovi smrti razkrili nove dežele za nov del sveta — Ameriko.



Sosedov striček.

Sosedov striček
so sedli pod hruško na klop,
in mi smo plesali
krog njih: oj, hopsasa-hop!

In mi smo plesali krog njih
in skakali
in striček oprli glavó
in — zaspali.

Sosedov striček
imajo postrani klobuček,
pod nosom pa brkce
kot mucek.

Pa drobna ptička
skoz veje je frknila,
in — stričku na nos
je hruškica zdrknila ...

Sosedov striček
so si zapalili
še pipico in
lepo kadili.

Ej, stričkov nos
je že pretrd pa prestar,
da zmenil bi se
za hruškico vsako kar!

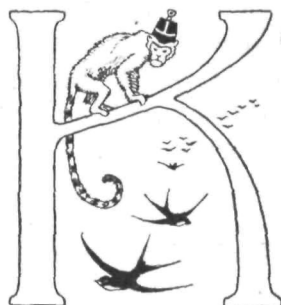
Cvetko Gorjančev.



P. ST. POLENČAN:

Drobne povesti.

Tit.



o se je rimski cesar Tit nekega večera spomnil, da ni podnevi storil nič dobrega, je rekel: „Prijatelji, dan sem izgubil.“

Filip Macedonski.

Nekoč je zvedel Filip Macedonski, da ga mnogi atenski govorniki črnijo v svojih govorih. Vzkliknil je: „Dokazati hočem s svojim življenjem in delovanjem, da so lažniki.“

Sokrat.

Modrijan Sokrat je pozdravil mladega bogatina, ki ga je srečal na ulici; bogatin mu pa ni odzdravil. Sokratovi učenci so bili zaraditega raz-

draženi, toda on je rekel: „Čemu se jezite? Morda zato, ker ni oni tako vljuden kakor mi?“

Polikrat.

Polikrat, tiran z otoka Samosa, je podaril grškemu pesniku Anakreonu veliko vsoto denarja. Pesnik je denar sicer sprejel, a se je zaradi njega tako vznemirjal, da ni mogel spati marsikatere noč. Vrnil je torej darilo z besedami: „Ta denar ne poplača nemira, ki mi ga provzroča.“

Kralj, trgovec ali mesar.

Malek, vojvoda kalifa Mustada, je premagal Grke in vjel njihovega kralja. Ukaže privedi vjetnika predse ter ga vpraša, česa pričakuje od zmagalca. Kralj pa odgovori: „Če si se vojskoval kot vladar, mi vrneš svobodo; če kot trgovec, me prodaš; če pa kot mesar, me daš usmrtiti.“ Mohamedovski vojskovodja mu je podaril svobodo.

Ukradena in najdena.

Na pojedini je izginila srebrna žlica. Vsi gostje so hoteli pokazati svoje žepe; toda gostitelj, prekanjen šaljivec, je rekel: „Ni treba pokazati žepov; poznam drugo sredstvo, da dobimo tatu. Prosim vas, dajte svoje glave pod mizo.“ Ko so vsi to storili, je vprašal: „Imate li vsi glave pod mizo?“ — „Da!“ — „Tudi uzmovič?“ je vprašal hitro. „Da,“ je odgovoril brez premisleka tat.

Gospod in tele.

Gospod Abington se je izprehajal nekoč v vasi blizu Oksforda ter je srečal dečka, ki je tiral za seboj teleta. Ko se je gospod dečku približal, se je ta ustavil ter gledal gospoda z odprtimi usti. Gospod ga vpraša, če ga pozna. „Da,“ odgovori deček. „Kako se imenujem?“ — „Gospod Abington,“ je bil odgovor. „Zakaj se pa ne odkriješ?“ vpraša gospod. „Jaz bi se rad odkril,“ je rekel deček, „če bi bili gospod tako dobri in bi hoteli tako dolgo držati tele.“

Ključalničar namesto kovača.

Vaški kovač je ubil človeka in bil zaradi tega obsojen na smrt. Vaščani so prosili sodnika, naj mu odpusti, ker neizogibno potrebujejo tega roko-delca. „Kako pa naj izpolnim svojo sodniško dolžnost?“ vpraša sodnik. „Gospod,“ reče eden, „imamo dva ključalničarja; za tako majhno vas zadostuje eden; usmrti enega izmed ključalničarjev namesto kovača!“

Preprostost.

Šestletna deklica je imela mačko in punčko. Nekdo jo je vprašal, katero izmed obeh ima rajša. Ona ni hotela odgovoriti; končno mu je pa rekla v uho: „Rajša imam muciko, toda ne povejte, lepo prosim, tega moji punčki!“

